

der hidtil er sikret gennem godkendelse af, at forsyningspligtudbyderens abonnementsvilkår levede op til bekendtgørelsesreglerne, vil således blive videreført i uændret omfang.

Af ovennævnte følger også, at bekendtgørelsesreguleringen ikke vil gøre udtømmende op med forholdet mellem forsyningspligtudbyder og bruger, men alene vil regulere del-elementer af dette kundeforhold.

Med hensyn til indholdet af bekendtgørelsesreguleringen vil der - ud over den regulering, der er hjemmel til at fastsætte i medfør af lovens § 10, for så vidt angår forsyningspligtudbydelserne - blive fastsat egentlige indholdsmæssige minimumskrav til de kontrakter, der indgås mellem udbyderen og slutbrugeren, for så vidt angår de anvendte kompensations- og tilbagebetalingsordninger i tilfælde af udbyderens manglende opfyldelse, regler for misligholdelse og opsigelse, samt krav om offentliggørelse af de anvendte kontraktvilkår.

Herudover vil der i bekendtgørelsesreguleringen indgå minimumskrav til kvaliteten af de udbudte tjenester. Kravene hertil vil som udgangspunkt blive fastsat med henblik på som minimum at sikre en fastholdelse af det nuværende kvalitetsniveau m.h.t. leveringstid for tilslutning, fejlhyppighed, ventetid for retelse af fejl, procentvis andel mislykkede opkaldsforøg, etableringstider for samtaler, svartider for nummeroplysningstjenester og debiteringsnøjagtighed. En skærpelse af kvalitetskravene sammenholdt med det i dag gældende niveau vil dog kunne være relevant, hvis dette set i et fremtidsperspektiv er nødvendigt for at sikre, at forsyningspligtudbydelserne med hensyn til kvalitetsniveau fortsat svarer til de i øvrigt på telemarkedet generelt udbudte teleydelser til private slutbrugere.

Ud over ovennævnte udgør bestemmelsen desuden hjemmelsgrundlaget for videreførelsen af de gældende bekendtgørelsesregler, der giver forsyningspligtudbydere mulighed for, som led i opfyldelsen af forsyningspligten på navnlig teletelefoni, at vælge at udbyde et særligt småforbrugerabonnement, der prismæssigt er målrettet imod at tilgodese slutbrugere med et begrænset samtaleforbrug, der som følge heraf primært har interesse i at fastholde en forholdsvis begrænset fast abonnementsbetaling (kombineret med en højere minutpris). De gældende regler fremgår af §§ 31-34 i bekendtgørelse om forsyningspligtudbydelser.

Det vil således fortsat i reguleringen af disse småforbrugerabonnementer indgå, at der i abonnementsvilkårene for disse kan indgå, at forbrugeren ved valg heraf afskæres fra at benytte frit operatørvalg, jf. også lovens § 35, stk. 4, med tilhørende bemærkninger,

men at der til gengæld stilles krav om, at denne abonnementsstype uden omkostninger for slutbrugeren skal kunne konverteres til andre abonnementsstyper, at dette skal kunne ske med 1 måneds varsel, at anvendelse af denne abonnementsstype altid kræver et aktivt tiltag fra slutbrugers side, og at forsyningspligtudbyderen har en særlig vejledningspligt overfor slutbrugere, der anvender eller kunne have fordel af at anvende denne abonnementsstype. Se også bemærkningerne til § 19, stk. 5, om den særlige prisregulering af denne form for forsyningspligtudbydelser.

Den gældende maksimalprisregulering af forsyningspligtudbydelserne indebærer fastsættelse af maksimalpriser for oprettelse, flytning samt konvertering af telefonforbindelser. De gældende regler tager imidlertid ikke, som led i den nærmere regulering af forsyningspligtudbyderens kontraktvilkår, stilling til, hvorvidt forsyningspligtudbyderen i særlige tilfælde kan opkræve yderligere betaling for udførelse af sådanne ydelser, herunder betaling for teknikerbesøg m.v. Det er hensigten med hjemmel i § 18, stk. 2, i den fremtidige bekendtgørelsesregulering at fastsætte regler herom. Forskningsministeren vil således i bekendtgørelsen kunne præcisere, hvorvidt forsyningspligtudbyderen i særlige tilfælde kan opkræve merbetaling for udførelse af de pågældende ydelser, herunder i givet fald at fastsætte regler om, at der ikke for levering af de pågældende ydelser må opkræves betaling ud over de fastsatte maksimalpriser.

Til stk. 3

Som nævnt ovenfor er der tale om en vis forenkling i forhold til den gældende reguleringsmodel, bl.a. som følge af, at der ikke længere stilles krav om forudgående godkendelse af dele af forsyningspligtudbyderens abonnementsvilkår. Det kan være vanskeligt på forhånd fuldt ud at bedømme, hvordan den valgte reguleringsform vil fungere i praksis. Stk. 3 indeholder derfor en sikkerhedsklausul i form af en bestemmelse, der giver mulighed for at genindføre regler om, at abonnementsvilkårene skal forhåndsgodkendes. I det omfang, det senere viser sig nødvendigt at fastsætte regler om godkendelse af forsyningspligtudbyderens abonnementsvilkår, vil det blive sikret, at godkendelsen sker på en måde, der sikrer størst mulig gennemskuelse for slutbrugere. Det kan i den forbindelse indgå i de nærmere regler for godkendelse af abonnementsvilkårene, at Telestyrelsen ved godkendelse heraf skal høre de relevante forbrugermyndigheder i det omfang, der er tale om forhold, der ikke er særskilt reguleret i bekendtgørelser udstedt med hjemmel i denne lov.